

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Kl. 10.15

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 119: Forslag til lov om ændring af lov om CO₂-kvoter. (Anvendelse af kreditter i kvoteordningen).

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 2/3 2005. Første behandling 12/4 2005. Betænkning 4/5 2005).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Den lov, vi behandler her, er jo den lov, der implementerer det, der hedder EU's ændringsdirektiv. Det siger sikkert ikke ret mange mennesker ret meget, men det handler om, at først lave EU et kvotedirektiv, hvor man kunne handle med drivhusgaskvoter mellem landene. Det har vi støttet, og vi synes, det var udmærket, hvis man holdt den handel inden for EU's område, gerne sådan, at man får EU-25 helt inddraget.

Men derefter besluttede et flertal i EU sig for at lave et direktiv, der hedder ændringsdirektivet, og det er det, der laver huller i kvotedirektivet, sådan at man kan handle med det, der hedder Joint Implementation, med andre industrilande og CDM, dvs. med ulande.

I det her direktiv kom der ikke noget loft over, hvor meget af sin egen forpligtelse, man kan handle sig til – sådan set skabe en form for aflad for – ved at handle med andre lande. Det synes vi er yderst utilfredsstillende.

Vi finder det meget vigtigt, at det er klart, hvor meget af den forpligtelse, vi har skrevet under på, vi selv skal sørge for i eget hus; altså hvor meget vi skal investere i energibesparelser og i udbygning med vedvarende energi for at nedbringe vores meget, meget store udslip af drivhusgasser.

Vi synes også, det er meget vigtigt, når man handler med andre lande, at der så er en meget høj kvalitetsstandard i de her handler, at det ikke er det rene bras, hvor vi får aflad og så i virkeligheden eksporterer en teknologi, som ikke er noget særligt værd.

Derfor har vi sammen med Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og med tilslutning fra Enhedslisten stillet to ændringsforslag.

Det ene ændringsforslag siger, at der skal lægges et loft på, hvor meget man kan handle udadtil. Der skal på et eller andet tidspunkt lægges et loft, for klimaaftalen og Kyotoprotokollen er strikket sådan sammen, at det, man handler, skal være supplementært. Man må altså ikke handle hele sin forpligtelse væk. Så derfor skal der fastlægges et loft på et tidspunkt. Og vi synes så, det ville være fornuftigt at få fastlagt det loft allerede nu, fordi energipolitik handler om langsigtede investeringer.

Vi er bestemt ikke tilhængere af den der stop-go-politik, der har været i de seneste par år, hvor man så siger til elseskaberne, produktionsenhederne og til de store virksomheder: Nu ved I, hvad I har at rette jer efter de næste 2 år, men hvad der kommer efter 2 år, får I først at vide engang til næste sommer.

Det er simpelt hen en helt urimelig måde og en måde, der betyder, at man alt for let laver fejlinvesteringer eller får unødigt modstand mod noget, hvor vi godt alle sammen ved, at vi er nødt til at gå hastigere frem, nemlig med hensyn til at dæmpe udslippet af drivhusgasser. Det er det ene forslag.

Det andet forslag går ud på at sikre en kvalitetsstandard, der er så høj, at vi er sikre på, at